

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
UNIWERSYTET MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ W LUBLINIE
НАЦІОНАЛЬНИЙ ГІРНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Міжнародна науково-практична конференція

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ІНШИХ КРАЇН

29–30 листопада
2013 року

УДК 338(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)я43
П 76

Організаційний комітет:

Ільчук Валерій Петрович – д.е.н., проф., завідувач кафедри фінансів (Чернігів, Україна).
Кравчук Ганна Вікторівна – д.е.н., проф., професор кафедри фінансів (Чернігів, Україна).
Войчеч Містерек – доктор, доцент кафедри банківської справи (Люблін, Польща).
Шаповал Валентина Михайлівна – д.е.н., проф. завідувач кафедри економіки підприємства (Дніпропетровськ, Україна).
Солодовник Леонід Максимович – д.т.н., проф., професор кафедри економіки підприємства (Дніпропетровськ, Україна).
Шишкіна Олена Вікторівна – к.е.н., доц., доцент кафедри фінансів (Чернігів, Україна).
Дубина Максим Вікторович – к.е.н., доц., доцент кафедри фінансів (Чернігів, Україна).

П 76 Пріоритети розвитку економіки України та інших країн [текст]: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 29–30 листопада 2013 р. // Чернігівський державний технологічний університет. – Чернігів: Видавничий дім «Гельветика», 2013. – 228 с.

ISBN 978-617-7041-49-7

Викладено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Пріоритети розвитку економіки України та інших країн», яка відбулася у м. Чернігові 29–30 листопада 2013 року. На конференції були розглянуті питання перспектив економічного розвитку України та світу.

УДК 338(477)(063)
ББК 65.9(4Укр)я43

ISBN 978-617-7041-49-7

© Чернігівський державний
технологічний університет, 2013

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА І УКРАЇНА

Хоменко А.Ю., Бобось М.Л.	
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	9
Мазило Т.В., Сейранов Ю.	
РЕГУлювання фінансових ринків в європейському союзі як мета досягнення фінансової стабільності	12
Майгер В.М.	
ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТРАНСФЕРУ ТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	14
Мартинюк Н.І.	
ІСТОРИЧНА КОНЦЕПЦІЯ ФОРМУВАННЯ ПРИКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА	17
Moiseeva N.A.	
IMPORTANCE OF THE EU INTEGRATION PROCESS IN UKRAINE	20
Нямешук Г.В.	
МІЖНАРОДНА АКТИВНІСТЬ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У НАЦІОНАЛЬНИХ МЕТОДИКАХ ОЦІНЮВАННЯ УКРАЇНИ І РОСІЇ	22
Радомський Д.В.	
УКРАЇНСЬКА ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ НА СУЧASNOMU ETAPІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	23
Силкін О.С.	
БАНКІВСЬКА КРИЗА ТА ІНСТРУМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО РЕГУлювання	26
Удуд I.P.	
ЕКОНОМІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТУРИСТИЧНИМ БІЗНЕСОМ	27
Фарбота Г.Р.	
ЗНАЧЕННЯ ТОВАРООБМІННИХ ОПЕРАЦІЙ (БАРТЕРНИХ) У ДІЯЛЬНОСТІ УРАЇНИ НА СВІТОВІЙ АРЕНІ	29
Черних В.В.	
КЛАСТЕРНА КОНЦЕПЦІЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ: ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН	31

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ ПІДПРИЄМСТВ ТА ХОЛДИНГІВ

Безуглий О.Ю.	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ НАФТОГАЗОВИДОБУВНИХ ПІДПРИЄМСТВ	34
Бляшук С.Г.	
ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК МЕТОД ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	36
Даналакі В.В.	
УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ В СИСТЕМІ СУЧASNOMU МЕНЕДЖМЕНТУ	37
Кирлик Н.В.	
ОБГРУНТУВАННЯ РІШЕНЬ щодо ВИЗНАЧЕННЯ НАПРЯМКІВ ІНВЕСТИЦІЙ В РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ НА МАШИНОБУДІВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	39
Мартинюк О.М.	
АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ ПІДПРИЄМСТВА	42
Ромусік Я.В.	
ФІНАНСОВИЙ СТАН ПІДПРИЄМСТВ ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ	44

Шокодько І.А., Рябенька М.О.	
ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	46
Бондаренко О.В., Степанова А.О.	
ФІНАНСОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ МАЛОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	48
Шульгіна Т.С.	
ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МЕХАНІЗМУ ФОРМУВАННЯ	
УПРАВЛІНСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ	50

СЕКЦІЯ 3. ФІНАНСУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА СВІТУ

Бабіченко В.В.	
СТРУКТУРА КАПІТАЛУ КОРПОРАЦІЙ ТА СУПЕРЕЧНОСТІ	
ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ	53
Багацька К.В., Коваленко О.С.	
ТЕНДЕНЦІЇ РЕАЛЬНОЇ І ФІКТИВНОЇ КАПІТАЛІЗАЦІЇ	
ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	54
Грудзевич І.Т.	
СЕКЮРИТИЗАЦІЯ ЯК ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ	
ПЕНСІЙНИХ АКТИВІВ	57
Ziukina S.I.	
FOREIGN INVESTMENTS IN UKRAINIAN AVIATION	59
Колесник Т.В., Коваленко Т.В.	
МЕТОДИ ДИСКОНТУВАННЯ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ	
У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ	61
Шевцов Ю.О.	
ВЗАЄМОДІЯ ФІНАНСОВИХ ІНСТИТУТІВ В МЕЖАХ	
ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	64
Шевцова О.Й.	
ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОЇ	
СТІЙКОСТІ ТА БЕЗПЕКИ ФІНАНСОВОГО РИНКУ	66

СЕКЦІЯ 4. УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ

Бендерська В.І., Карлін О.Л.	
УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ.....	69
Бойченко М.В.	
СИСТЕМНИЙ ТА ПРОЦЕСНИЙ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ	
БЕЗПЕКОЮ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	71
Гришкін В.О.	
ОЦІНКА ПОЛІТИКИ І РЕЗУЛЬТАТІВ СОЦІАЛЬНОЇ КОНВЕРСІЇ ЕКОНОМІКИ	
У ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ З ТРАНСФОРМАЦІЙНИМИ ПОТОКАМИ.....	73
Деркач К.І.	
ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ КОМПЕТЕНЦІЙ	76
Ksyondzyk A.S.	
TRANSPORT COMPANY MANAGEMENT: HOW TO CHOOSE	
A CARRIER AMONG COMPETITORS	78
Москаленко В.О.	
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ АСИМЕТРІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ	80
Олійник А.В.	
АНАЛІЗ ЗАГРОЗ БАНКРУТСТВА ВІТЧИЗНЯНИХ БАНКІВ	
ТА НАПРЯМИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	82
Рогатюк О.В.	
ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ ІНСТИТУТІВ	
ТА ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА.....	85

Сидорченко Т.Ф., Криницька О.О., Фоменко В.А. ЗЕМЕЛЬНО-МАЙНОВІ ВІДНОСИНИ ЯК БАЗОВИЙ ЕЛЕМЕНТ В УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІЧНИМИ СИСТЕМАМИ.....	87
Бондаренко Н.М., Ушева Т.І. УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ КОШТАМИ В СУЧASНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	89
Шульженко Г.М. РОЗПОДІЛ ПРИБУТКУ БАНКІВ ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ БАНКІВСЬКОГО БІЗНЕСУ	91

СЕКЦІЯ 5. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ Й ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Гришак К.В. ПРОБЛЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИКЛЮЧЕННЯ НА РИНКУ ПРАЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОЛІТИКИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАЛУЧЕННЯ В УКРАЇНІ	92
Grudzeych Y.I. HISTORICAL DEVELOPMENT OF ENTREPRENEURSHIP: THE MAIN PHASES	93
Джалілов О.О. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІЧНА СИСТЕМА».....	95
Петров П.Ю. САМООЦЕНКА ЛІЧНИХ ДОХОДОВ.....	97

СЕКЦІЯ 6. ПРИОРИТЕТИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ

Давиденко О.Л. ФОРМУВАННЯ ТА РЕГУЛОВАННЯ АСОРТИМЕНТУ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА	100
Дзюбіна К.О., Глянцева О.І. ВПЛИВ ЗВОРОТНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ ПОТОКІВ НА ЕВОЛЮЦІЮ СТРУКТУРИ ЛАНЦЮГА ПОСТАЧАННЯ	102
Козин Л.В. ВРАХУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНИХ ЧИННИКІВ ФУНКЦІОNUВАННЯ ГЛОБАЛЬНОГО РИНКУ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ ПРИ РОЗРОБЦІ СТРАТЕГІЇ МАРКЕТИНГУ ПІДПРИЄМСТВА-ВИРОБНИКА	106
Поліщук І.І., Луценко К.В. ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ	108
Ткаченко О.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ МАРКЕТИНГОВОЇ СТРАТЕГІЇ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ ПТАХІВНИЧОЇ ГАЛУЗІ	110

СЕКЦІЯ 7. РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК

Аблазова Е.З. ПРОГНОЗУВАННЯ НАДХОДЖЕНЬ ВІД ПОДАТКУ НА НЕРУХОМІСТЬ ДО МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ	114
Василенко Д.В. ОЦЕНКА МЕЖРЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧЕСКИХ НЕРАВЕНСТВ КАК МЕТОД ВYЯВЛЕННЯ РЕНТЫ.....	116
Габрель М.С. ТРАНСФОРМАЦІЯ ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ РЕГІОНУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ	119

Герасимів З.М.	
РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА	12
Голод А.П., Крадецька А.О.	
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ДІТЯЧО-ЮНАЦЬКОГО ТУРИЗMU В РЕГІОНІ	12
Кондратенко Н.О., Лук'янов В.І.	
ЕНЕРГЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА РЕГІОНУ	12
Откидач М.В.	
ЛЮДСЬКИЙ РОЗВИТОК В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ МЕТОДИК ВИМІрювання ТА МОЖЛИВОСТЕЙ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ У МАЙБУТНЬОМУ	12
Попадюк Т.С.	
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ ЗАРОБІТНОЮ ПЛАТОЮ ТА ВІВІЛЬНЕННЯМ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛТАСЬКОЇ ОБЛАСТІ	12
Черновська М.М.	
ДОХОДИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ЯК ФІНАНСОВА ОСНОВА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	13

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

Березюк С.В., Коберник О.В.	
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ПЕРЕРОБКИ СОЛОМИ В ПАЛИВНІ БРИКЕТИ.....	12
Булишева Д.В.	
БАЗИСНІ СКЛАДОВІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЙНИХ ТЕРИТОРІЙ МІСЬКИХ АГЛОМЕРАЦІЙ.....	12
Копченко И.Е.	
ПЛАТЕЖИ ЗА ЗАГРЯЗНЕНИЕ ОКРУЖАЮЩЕЙ ПРИРОДНОЙ СРЕДЫ КАК РЕАЛИЗАЦИЯ КОМПЕНСАЦИОННОЙ ФУНКЦИИ.....	12
Пашечко О.А.	
ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНА ОПТИМІЗАЦІЯ ЕНЕРГЕТИЧНОГО СЕКТОРУ ТЕРИТОРІЙ	12
Святохो Н.В.	
ЩОДО ПИТАННЯ ПОБУДОВИ КОГНІТИВНОЇ КАРТИ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА	12

СЕКЦІЯ 9. РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

Круглова О.И.	
РОЛЬ КОММЕРЧЕСКИХ БАНКОВ В РАЗВИТИИ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ	1
Леган I.М.	
ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ, СУБ'ЄКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА СКЛАДОВІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ МОЛОДІ НА РИНКУ ПРАЦІ	1
Мазярко I.С.	
НЕОБХІДНІСТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПОДАТКАМИ В ЕНЕРГЕТИЧНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ.....	1
Морозова I.Л.	
ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	1
Тхоревська О.В.	
СУТНІСТЬ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ТА ЇЇ СУЧASNІЙ СТАН В УКРАЇНІ	1
Ущаповська А.В.	
РОЗВИТОК РОЗДРІБНОЇ ТОРГВЛІ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	1

Хлоніна-Гнатенко О.І.	
ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИЧИХ КООПЕРАТИВІВ В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ	158

СЕКЦІЯ 10. ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

Курило М.В., Айаб М.С.	
ДЕМОГРАФІЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ	161

СЕКЦІЯ 11. ІНВЕСТИЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙ В ЕКОНОМІЦІ

Бережанський М.М., Бондаренко В.М.	
НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	164
Богашко О.Л.	
ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ОБ'ЄКТИВНА ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ	166
Волкова М.В.	
ІННОВАЦІЙНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ ПІДПРИЄМСТВA	169
Дишилик А.А., Скорук О.П.	
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ	170
Діденко О.М.	
УЗГОДЖЕННЯ ІНТЕРЕСІВ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТОРА В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	172
Довгань М.В.	
ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ	173
Драчук Ю.З., Трушкіна Н.В.	
МЕХАНІЗМИ ПОДАТКОВОГО СТИМУЛОВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВУГІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ	175
Залотий В.В.	
ІНВЕСТИЦІЇ ТА ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ	178
Квасниця М.В., Дуб А.Р.	
ІНВЕСТИЦІЙНІ ПЕРСПЕКТИВИ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	179
Кірік А.Я.	
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕРАКТИВНОГО ТА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЕКОНОМІЧНИХ ВУЗАХ УКРАЇНИ	181
Король С.П.	
АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РОЗВИТКУ	183
Кравцова І.В., Донська Т.О., Гайворонська І.С.	
ОЦІНКА РИЗИКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ: МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ТА ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	184
Красноштан О.М.	
ПАСАЖИРСЬКІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ДЕННИМИ ШВІДКІСНИМИ ЕЛЕКТРОПОЇЗДАМИ – НОВИЙ ІННОВАЦІЙНИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ ПАСАЖИРСЬКИХ ЗАЛІЗНИЧНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ	186
Леус М.М.	
УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА	188
Македон В.В., Рубець Д.С.	
ПЕРЕШКОДИ У СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРОМISЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	191
Матюніна І.О.	
ІНВЕСТУВАННЯ РОЗВИТКУ СИВНАРСТВА НА КОМПЛЕКСАХ	192
Михайлінко А.А.	
ІННОВАЦІЇ ЯК ОСНОВА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВA	195
Момчева А.М.	
ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТУВАННЯ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ	197

по-перше, чинне інноваційне законодавство характеризується існуванням ряду нез'язаних між собою нормативних актів, які не мають однією концептуальної основи та механізмів здійснення практичної діяльності;

по-друге, порушується один із головних принципів систематизації законодавства з питань інноваційної діяльності, згідно з яким закони та підзаконні акти мають надавати узгодженість норм, цілісність предмета нормативного регулювання;

по-третє, не виконується принцип правового регулювання, згідно з яким нормативно-правова база інноваційної діяльності має бути стабільною;

по-четверте, процес формування нормативно-правової бази з регулювання інноваційного розвитку розвивається хаотично і дуже повільно, тобто не має адекватного та швидкого реагування на динаміку змін у цій сфері.

Список літератури:

1. Бочарова Н.В. Сучасна стратегія інноваційного розвитку Європейського союзу / Н.В. Бочарова // Бюллетень Міжнародного Нобелівського економічного форуму. – 2010. – № 1 (3). – Том 2. – С. 43-50.
2. Дегтяр А.О. Правове забезпечення державного регулювання інновацій в Україні / А.О. Дегтяр, О.І. Крюков // Державне будівництво. – 2011. – № 2. – 9 с.
3. Державне регулювання інноваційної інфраструктури на регіональному рівні: монографія / О.Ю. Амосов, А.О. Дегтяр, Я.В. Календжян та ін.; за заг. ред. А.О. Дегтяра. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2011. – 263 с.
4. Колесник О.П. Современное состояние нормативно-правовой базы научно-технической и инновационной деятельности Украины / О.П. Колесник // Бизнесинформ. – 2010. – № 3. – С. 7-12.
5. Кучерява З. Правове забезпечення інноваційного розвитку в Україні / З. Кучерява [Електронний ресурс]. – Матеріалу офіційного сайту Міністерства юстиції України. – Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/13958>.

Богашко О.Л.
кандидат економіческих наук
доцент кафедри менеджменту
Європейського університету
м. Умань, Черкаська область, Україна

ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК ОБ'ЄКТИВНА ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ

Сучасний стан економіки України характеризується поглибленим ринкових відносин та розвитком виробництва в умовах обмежених (в силу їх дороговизни) матеріальних ресурсів. Інтеграція України до світового економічного простору з високим рівнем конкуренції обумовила перехід від ресурсної до інноваційної моделі господарювання, яка передусім пов'язана з нагромадженням та ефективним використанням людського капіталу вітчизняної економіки.

Капітал (лат. capital – головний) – економічна категорія; створені людиною ресурси, використовуються людиною для виробництва товарів і послуг, які приносять дохід [3, с. 213]. Капітал – кошти, цінні папери, нерухомість тощо як засіб одержання прибутку дохіду [1, с. 414]. Капітал, за К. Марксом – це вартість, яка приносить додаткову вартість. У ширшому аспекті під капіталом розуміється цінність, яка приносить потік доходу [6, с. 239].

Людський капітал – це категорія, що на сучасному етапі найповніше відображає наукові погляди на роль і місце людини в економічній системі. Основним у визначенні людського капіталу є поняття капіталу як «самозростаючої вартості». Із цих позицій людина набирає функцій капіталу лише тоді, коли стає суб'єктом економічної діяльності, тобто коли починає працювати, а інвестиції – приносити прибуток».

Людський капітал являє собою сукупність здібностей людини, які тісно пов'язані з його діяльністю. Однією з найважливіших властивостей людського капіталу є те, що він перебуває в безперервному розвитку. Людина здатна у відповідних межах керувати своїм

розвитком, застосовуючи саме ті здібності, які в даному випадку найбільш необхідні. Виокремлюють наступні види здібностей [4, с. 171]:

- інтелектуальні, які виявляються в здатності людини аналізувати й узагальнювати інформацію, яку вона має, та ту, яка надходить;
- трудові, серед яких переважають здібності обробки інформації щодо конкретних питань, за якими людина має вже достатньо інформації;
- фізичні, пов'язані зі здійсненням координованого впливу безпосередньо на предмети праці;
- інші здібності, пов'язані з тим, що деякі люди мають специфічні якості в значно більшій мірі, ніж інші.

Людський капітал у сфері економіки – це оцінка втілених у людині здібностей приносити дохід шляхом використання інтелектуальних, трудових та інших здібностей, а також ресурсів, якими розпоряджається суспільство.

Для аналізу умов формування та розвитку людського капіталу в різних країнах світу використовуються різні показники, зокрема: індекс розвитку людського потенціалу (англ. – Human development index), індекс якості життя (англ. – Quality of life index) та індекс людського щастя (англ. – Index of human happiness). Найпоширенішим показником, який дозволяє оцінити умови формування та розвитку людського капіталу є індекс розвитку людського потенціалу, який відображає середній рівень досягнень країни в трьох найважливіших елементах розвитку людського потенціалу: довгому та здоровому житті, яке вимірюється показником очікуваної при народженні тривалості життя; знаннях, що вимірюються рівнем освіченості дорослого населення та загальною кількістю тих, хто вступив у навчальні заклади; гідному рівні життя, який вимірюється показником ВВП на душу населення [2, с. 208].

Однак, як зазначає А. В. Переверзева в економічній літературі часто між поняттями «людський капітал» і «людський потенціал» ставиться знак рівності. Хоча ці два поняття подібні, проте це невірно. Незважаючи на те, що визначення людського капіталу і людського потенціалу схожі, між ними існує істотна різниця. Поняття людського потенціалу входить в поняття «людський капітал», оскільки в обох випадках розглядається людина з певною освітою, здоров'ям, вихованням, мотиваційними перевагами, але поняття людського капіталу стосується в більшій мірі економічної діяльності, тоді як людський капітал – це більше соціологічне і психологічне поняття [5, с. 67].

У теоретичному аспекті слід розрізняти поняття «людський капітал» за трьома рівнями:

- *на особистісному рівні* людським капіталом називаються знання та навички, які людина здобула шляхом здобуття освіти, професійної підготовки, практичного досвіду (використовуючи при цьому свої природні здібності) і завдяки яким вона може надавати цінні виробничі послуги іншим людям. На цьому рівні людський капітал можна порівняти з іншими видами особистої власності, яка приносить доходи, і його називають особистим, або приватним людським капіталом;
- *на мікроекономічному рівні* людський капітал являє собою сукупну кваліфікацію та професійні здібності всіх працівників підприємства, а також здобутки підприємства у справі ефективної організації праці та розвитку персоналу. На цьому рівні людський капітал асоціюється з виробничим і комерційним капіталом підприємства, бо прибуток отримується від ефективного використання всіх видів капіталу;
- *на макроекономічному рівні* людський капітал включає накопичені вкладення в такі галузі діяльності, як освіта, професійна підготовка та перепідготовка, служба профорієнтації та працевлаштування, оздоровлення тощо, є суттєвою частиною національного багатства країни. Цей рівень включає всю суму людського капіталу всіх підприємств та всіх громадян держави [7, с. 93].

Ми пропонуємо наступну структуру людського капіталу, що включає його класифікацію і поділ на види (рисунок 1), яка, в теоретичному плані, допоможе більш повно розкрити сутність даного поняття, а в практичному – забезпечить можливості державного регулювання його розвитку.

Рис. 1. Класифікація людського капіталу за рівнями використання та структура його видів

На наш погляд людський капітал – це соціально-економічна категорія яка характеризує сукупність сформованих і розвинутих унаслідок інвестицій продуктивних індивідуальних і суспільних здібностей, таких як, загальний стан здоров'я і фізична сила, освіченість і рівень інтелекту, трудовий досвід і працьовитість, організаційні і підприємницькі здібності, талант і обдарування, які цілеспрямовано використовуються в тій чи іншій сфері суспільного виробництва, сприяють зростанню продуктивності праці і завдяки цьому впливають на зростання доходів як його власника, так і суспільства чи нації в цілому.

Список літератури:

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. В. Бусел. – К.: ВТФ «Перуна», 2003. – 1440 с.
2. Доклад о развитии человека за 2009 // http://www.un.org/ru/development/hdr_2009_complete.pdf
3. Економічний словник-довідник / ред.-уклад. С. В. Мочерний. – К.: Феміна, 1995. – 368 с.
4. Каменецкий В. А. Капитал (от простого к сложному) / В. А. Каменецкий, В. П. Патрикеев. – М.: Экономика, 2006. – 573 с.
5. Переверзева А. В. Этапы формирования человеческого капитала / А. В. Переверзева // Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського. – 2008. – № 3. – С. 66–84.
6. Словарь современной экономической теории / науч. ред. А. Г. Пивоваров. – М.: ИНФРА-М, 1997. – 608 с.
7. Філатов В. М. Значення людського капіталу в забезпеченні інноваційного розвитку України / В. М. Філатов, Л. В. Височіна // Бізнес Інформ. – 2009. – № 12 (2). Т. 2. – С. 92–94.

Наукове видання

ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ІНШИХ КРАЇН

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

29–30 листопада 2013 року

Друкується в редакційній обробці авторів.

Підписано до друку 03.12.2013. Формат 60x84/16.
Папір офсет. Друк на дуплікаторі. Ум. друк. ар. 13,25.
Наклад 100 прим. Замовлення № 0312.

Підготовлено до друку та видруковано:
ТОВ «Видавничий дім «Гельветика»
73034, Україна, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105
Тел. +38 0552 39 95 80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи:
ДК № 4392 від 20.08.2012 р.